dia ſorti. De accõ viue deum. vale lõgum. De abltõ. Alternis dicetis amant alterna id eſt viciſſim ¶ Sciend ſecundo. Quædam noia inue/ niuntur aduerbialiter oi caſui addita. ⁊ dicunt ab aliquib ſubſtanti/ uata. vt dulce triſte turpe ſublime. ⁊ multa alia in e terciæ declinatõis vt Aquila eſt volans ſublime. aquilæ volantis ſublime. ⁊ ſic in oibus caſibus. Virgilius. Euntes ſublime ferant ad ſidera cygni. In ſequẽ tia paſchali. Volucres dulce canunt Sic in gtõ. volucris dulce cantã tis. volucri dulce cantanti. Dictio turpe ſonans. dictionis turpe ſonã tis. Ita etiam ſe hñt aliqua noia in ens quæ ſub vna voce oi caſui iun gunt. vt recens libens feruens. vt ſol recens ortus. ſolis recens orti. In abltõ. Apud Virgilium. Sole recens orto. Sic puulus recens nat᷒. puuli recens nati. In dtõ. Dux erat puulo recens nato lapidum cul trum pati. longe durius erit pctõres æternas pœnas tolerare.

¶ Quædã dictiones pñt poni noialiter vel de ſe formare aduerbia. vt ſunt creber rarus ſedulus ſolus ſecretus ſubitus intimus. vt crebras d di ad te lrãs. quibus tu ad me perraras dediſti. Et ꝓ eodem crebro ad te dedi lrãs quibus tu ad me raro lrãs dederis. Ita ꝓ eodem dicimus ſera percimonia fit in fundo ¶ Sciendũ tercio ꝙ in ſecunda declinatione adiectiua ſæpius ponunt aduerbialiter in abltõ. vt falſo q̃reris. falſa q̃ritur humanum gen᷒. Liquido patet poſtremo ſic dixit. l' poſtremuz me vides. Ego id agam ſedulo. merito accidit. neceſſario feci. Differt neceſſario a neceſſe. qꝛ neceſſario iungit omnib verbis. Vt neceſſario dixi. Neceſſe tm̃ ſubſtantiuis verbis. ⁊ ꝓ illo veteres dixert neceſſum. Sic ſubito cito ꝯcito iterato priuato abinteſtato. vt obijt abinteſta/ to. id eſt abſq; teſtamento Non veni huc auſpicato. teutonice tot eynen goeden gheluck. ¶ Sunt etiam quædam dictiones quæ ſub voce o vl' um aduerbialiter ponunt. vt primum l' primo. ſecundum l' ſcdo. quar tum l' quarto. vltimum vl' vltimo. poſtremo vel poſtremũ ⁊ alia nume ralia. ¶ Quarto ſciendũ Qñcunq; nomen adiectiuũ ponit ſine ſubſtan tiuo in orõe tunc ponitur l' ſubſtantiui ſui loco. vl' aduerbij loco vl' ab ſtracti ſui loco. vt triſte lupus ſtabilis. i. res triſtis. Bonũ mihi lex or tui. Aduerbij loco. vt ſublime volat. i. ſublimiter de quo mõ p̃dictum eſt. Suaue rubens hyacinthus Graue olentia allia hoc eſt grauiter. De abſtracto. Seruantiſſimus æqui. i. æquitatis. Itẽ Virgili᷒ Sp/ ſis pellib albo. id eſt albedine.

¶ Sequitur textus

His obliuiſcor iunges meminiq; recordor

¶ Hic dt ꝙ obliuiſcendi ꝟba regunt accm̃ cum gtõ vt ſunt obliuiſcor memini recordor. vt oblitus ſum q̃ mihi dixiſti ꝟba l' verbor De accõ Numeros memini ſi ꝟba tenerẽ. Memorare nouiſſiã tua ⁊ in æternũ non peccabis ¶ Circa lrãm ſciend. oia meõrandi ⁊ obliuiſcendi ꝟba r gunt accm̃ vel gtm̃. præter hoc nomen memor qd ſolum regit gtm̃ Vt memor mei. immemor bñficij. Apud Virgiliũ. Nihil illa neq; auras

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

necꝫ ſonitus meoꝛ. vbi auras eſt gti caſus q̄ moꝛe græco in as ꝑminātur vt paterfamilias. ¶ Scd̄o Sciēdum ꝙ oblitus regēs accm̄ vl' gtm̄ ꝑt actiue. vt oblitus ſum eoꝛum ꝟboꝛum q̄ mihi dixiſti. ⁊ oblit⁹ ſum ꝟba ea q̄ mihi dixiſti. Sʒ oblitus regēs dtm̄ vel abltm̄ accipitur paſſiue. vt deus oblitus eſt a me vel mihi. i. obliuiōi deditus. ¶ Tercio Sciē dum ꝙ obliuiſcoꝛ etiam ꝯſtruitur cum infinitiuo. vt oblitus ſum clau dere os meum. Cōſtruit̄ etiā cum oꝛōne incipiēte a q̄ſitiuo. vt oblit⁹ ſuʒ vbi viderim ioannem. qn̄ viderim eum. qualis ſit. quāt⁹. cuius. cuias. An ioānes ſit domi nec ne. oblit⁹ ſum q̄ iuerit ioānes. Itē oblit⁹ ſum libꝝ meū tollere ex domo. Ic heb mijn boec te huys ꝟgetē. Reliq̄ libꝝ meū domi Reliq̄ domi exoletam ꝟgiēm. i. adultam

His iunges iuuat atꝙ decet delectat opꝫtet

¶ Hic dt ꝙ hæc q̄tuoꝛ impſonalia Iuuat Delectat Decet Opoꝛ tet regūt accm̄ vt Agricolam arboꝛ ad fructum ꝑducta delectat Sene ca in epl'a xxxiiij. Decet clerum indui vel indutū eſſe veſte talari. opoꝛ tuit chriſtum pati. ⁊c̄. Et ꝯſtruuntur hæc imperſonalia ſæpe cum in/ finitiuo per intellectiōem accuſatiui vt iuuat legere auctoꝛes. Foꝛſan ⁊ hæc olim meminiſſe iuuabit. Uirgilius. Iuuat arua videre. Et iſta impſonalia pn̄t poni pſoāliter p̄ter opoꝛtet ⁊ regūt ntm̄ a pte anterio/ ri. vt te decet laus ⁊ honoꝛ. te decet hymn⁹ deus in ſyon. Paruus pua decent. magnos maioꝛa ſequūtur. vita quam agis non decet te. Decet impſoāliter captum regit accm̄ cum infinitiō. ⁊ eius ꝯpoſitum eſt de/ decet. vt dedecet te ita viuere. Iuuat inuenit̄ pſoāl'r p auxiliari. vt ioā nes iuuat me. Oīꝫ etiam pſoāliter p delectare. vt nil niſi turpe iuuat Nō oīs arbuſta iuuāt. In q̄bus omnibꝫ iuuat ponit̄ pſoāliter Sil'r cum dr hæc res me delectat ibi ponit̄ pſoāl'r Sed delectat me ſcire do ibi ponit̄ impſoāliter. Et dr̄n̄t delectat oblectoꝛ ⁊ delectoꝛ. Nam delec tat regit accm̄ vt delectat me diſcere. Delectoꝛ regit abltm̄. vt delectoꝛ ſacris lrīs. carmiē Sed oblecto regit accm̄ cum abltō. vt oblecto me ſacris lrīs. Cuius paſſiuum eſt oblectoꝛ vt oblectoꝛ carmine. Eſt eīm delectat impſonale. delectoꝛ deponētale. oblecto actīm. ¶ Sciendum tercio ꝙ impſoāle opoꝛtet ſolet in p̄terito ꝯſtrui cum accō pticipij ad ſignificādam rem nō debuiſſe fieri. vel omitti. h' eſt rem aliquā ꝑperā factā vel omiſſam eſſe. vt apud Ciceroēm Tamen id fcm̄ nō opoꝛtuit. Idem Appollinis ſignum ablatum certe non opꝫtuit. Sic. Non ita fa ctum aut dictum opꝫtuit. In q̄bꝫ oībꝫ ſignificat̄ aliq̄d ꝑperam factum. Ita apud eundem Tullium. Totam rem integram ꝑnatam opꝫtuit: id p̄dictum opꝫtuit. tꝫ dat ſoldemē te voꝛen geſacht hebbē. in q̄bꝫ ſigni ficatur aliq̄d ꝑperam omiſſum. In eodem ſenſu ꝯſtruitur h' ꝟbū opoꝛ tuit cum p̄terito pluſq̄ ꝑfecto infinitiui. vt ita feciſſe opoꝛtuit. Comi cus. Nōne opoꝛtuit me p̄ſciſſe ante

Qꝫ ſibi quartum ſolet heu q̄ꝫ iungere caſum

De rḡie acti a pti bʒ indeclinabilibʒ ex· ſue ſigficatiōis

¶ Hic dr ille duæ interiectiones o ꝛ heu regunt accm̄. vt o ineffabilez viꝝ. O variã volucreq̃ꝫ fortunã. Therentius. Heu me miseꝝ Et fere cum hmõi ꝓnoibꝫ iungit̃. Nam cum alio noie freq̃ntius ꝑ exprobratione. Virgilius. Heu ſtirpẽ inuiſam. Aliq̃n etiam cũ ntõ vt idem Virgilius. Heu pietas. heu priſca fides. ¶ Sciend̃ primo ꝙ o qñq̃ꝫ eſt nomen lr̃e ꝛ eſt vna quinq̃ꝫ vocaliũ. Qñq̃ꝫ tranſſumit̃ ꝑ fine. vt in Apocalipſi. Ego ſum alpha ꝛ o. i. ꝑncipium ꝛ finis. Alpha eñ eſt pͥma lrã apud græcos. ꝛ eſt idem qd̃ A. Sed omega. i. o magnũ eſt vltima lrã græcoꝝ alphabeti. Qñq̃ꝫ eſt aduerbiũ vt O formoſe puer. Huc ades o melibœe caper tibi ſaluus ꝛ hedi. Qñq̃ꝫ aduerbiũ optandi. qd̃ qñq̃ꝫ cum ſi ponit̃ qñq̃ꝫ ſi ſubaudit̃. vt o tm̃ libeat mecũ tibi ſordida rura Atq̃ꝫ humiles habitare caſas. Qñq̃ꝫ eſt interiectio ꝛ ſic regit accm̄. vt dr Alexand̃. ꝛ in bonũ ac malum accipit̃. vt o magnã humanitatẽ. o magnã crudelitatẽ. Iuxta qd̃ ſciend̃ ꝙ o interiectio hꝫ varias ꝯſtructiões vt o magna vis veritatis q̃ ꝯtra oĩa ingenia calliditatẽ ſollertiã ꝯtraq̃ꝫ fictas hoim inſidias ſe ꝑ ſe ipſam defendit. Qñq̃ꝫ cum vtõ. vt apd̃ eundem. O nonæ decẽbris ille q̃ me ꝯſule fuiſtis. Virgiliꝰ O fortunati quorum iã mœnia ſurgunt. Qñq̃ꝫ ꝯſtruit̃ cum dtõ. vt O mihi dies in oẽs Quarto ꝯſtruit̃ cum accõ. Virgiliꝰ O fortunatos nimiũ bona ſi ſua norint agricolos Inuenit̃ qñq̃ꝫ ſine caſu. Apud Lucanũ. O male vicinis hæc mœnia ꝯdita gallis. ¶ Sciend̃ tercio ꝙ qñq̃ꝫ o ſubaudit̃. cũ dolor vel affectus aĩ non eſt væhemens ſiue magnꝰ. vt apud Ciceronẽ Indignũ facinus ꝛ hoiem neq̃ꝫ qui non dubitaret in foro alea ludere Plinius Hoiem te impatientẽ ł potius duꝝ ac pene crudelẽ q̃ tam inſignes libros tamdiu tenes. vbi ſi excandeſceremꝰ væhement̃ dicenduz eſſet. O hoiem neq̃ꝫ ꝛ o hoiem impatientẽ Sic etꝫ ſæpe interiectio heu ſubaudiri ſolet. vt me miſeꝝ q̃d dr. me miſeꝝ q̃d audio ¶ Sciend̃ q̃rto Quædã aliꝗ inueniunt̃ interiectiones q̃ etꝫ qñq̃ꝫ regunt accm̄ ł alium caſum. vt proch aſpiratũ in fine. q̃ interiectio qñq̃ꝫ ꝯſtruit̃ cum ntõ. vt prochpudor prochdolor p roch nephas. In quibꝫ accentꝰ cadit ſuꝑ penultimã haꝝ dictionũ pudor dolor nephas. qꝛ teſte priſciano nulla interiectio ꝯponit̃. Qñq̃ꝫ ꝯſtruit̃ cum vtõ. vñ Lucanus. Proch ſuperi viridesq̃ꝫ dei. Proch ſuperi quantum mortalia corpa cecæ noctis hñt. Qñq̃ꝫ ꝯſtruit̃ cum accõ. vt proch deũ hoimq̃ꝫ fidem deũ. i. deoꝝ vbi videt̃ ſubintelligi h̃ vbum teſtor qd̃ regit illum accm̄ fidem.

Adde ꝑ ꝛ ſimiles ꝑ vicos itur ad vrbes

¶ Hic dr ꝙ triginta ſunt ꝑpões deſeruientes accõ. vt ad apud añ. ꝛc.
¶ Circa lrãm ſciend̃ plures videnť inueniri ꝑpões deſeruientes accõ q̃ tñ potius ſunt aduerbia loco ꝑpõnis poſita. vt ſunt retro ſubtꝰ intro intꝰ foras foris ꝟſus ꝓcul pridie poſtridie. vt in euãº Marci Vade retro me ſathana. vbi retro ponit̃ loco illiꝰ ꝑpõnis poſt Quã poſuit beatus Augꝰ Vade pꝰ me ſathana. Ps̃. Dilataſti greſſus meos ſubtꝰ me vbi ſubtꝰ aduerbiũ ponit̃ ꝓ ꝑpõe ſubter. In hieremia. Atriũ qd̃ erat foris templũ. vbi aduerbiũ foris ponit̃ ꝓ ꝑpõe añ. Ita iuit foras ciui-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tatem.i.ciuitatem. Ita iuit intro ciuitatem. ibi intro ponitur loco p̃/
põnis intra. Nos ṽo loq̃mur ꝑ ꝑpões ⁊ nõ aduerbia. Dicimus em̃
ſubter te ſterneť tinea. Uade extra ciuitatem. Item ꝓcul qñqꝫ inueniť
cum accõ. vt ꝓcul vrbem ſicꝫ dt Curcius.i.iuxta vrbem. Itꝫ ṽſus ſꝑ
poſtpoitur accõ. vt ibo romam ṽſus dauẽtriam ṽſus. Surſum ſiue
ſurſum ṽſus. Ita q̊qꝫ ṽſus.i.in vnamquamqꝫ ꝑtem vtroqꝫ ṽſus .i. in
vtramqꝫ ꝑtem. Pridie ⁊ poſtridie aduerbia etꝫ cũ accõ inueniũtur. vt
ṗdie kalendas martij. vbi intelligitur ꝑpõ añ vel poſt. De q̇b⁹ aduer/
bijs ⁊ q̃tuor eoꝶ cõſtructiõib⁹ dictum eſt ſuꝑius ibi. clauſum ſub ꝑte.
¶ Sciendum ſcdo ꝙ tres ſunt figuræ ſolitæ fieri in ꝑpõnib⁹. vt ana/
ſtropha. archaiſmos ⁊ ꝓtheſeos ꝑalange. Anaſtropha eſt ꝑpõnis poſt
poſitio. vt Ī pre ſequar te ꝓpter romam ṽſus. Ad occidentẽ vſqꝫ Sic
in abltõ colloten⁹.i.tenus collo. Ita q̇cũ q̊cũ q̃cũ q̇buſcũ q̇ de q̊ de q̃ d̊
q̇duſde. Archaiſmos fit cũ ꝑpõ regit caſum ñ ꝓpriũ. vt cũ poſt ante ⁊
circũ ſolẽtes regere accm̃ caſum inueniũť ↄſtrui cũ abltõ Ut apd̊ Uir
giliũ ⁊ lõgo p⁹ tpe vẽi. Protheſeos paralãge ẽ ꝑpõnis ꝓ alia ꝑpõne po
ſitio. vt apd̊ Uirgiliũ Multa ſuꝑ ṗamo rogitãs ſuꝑ hectore m̃lta.
Sic ſol dr in cãcro.i.ſub cãcro. ¶ Tercio ſciẽd ꝑpõ ſæpe põiť ſine ca
ſu. ⁊ tũc ẽ aduerbiũ. vt ante venire. inter dormire. ⁊ ſic de alijs. vbi añ ⁊
inter ſunt aduerbia. añ tꝑis. Inter aduerbiũ loci Sic poſt ſeq̃tur ꝓpe
nullus. ¶ Quarto ſciẽdũ ꝙ ꝑpõ ornatus cã ſæpe ꝑpõiť gtõ ⁊ etꝫ inter
poniť adiectio ⁊ ſubſtãtio. Præpõitur gtõ vt ħ ꝓ pris tui in me beni/
uolentia morem in omnib⁹ tuæ geram volũtati. Sic ob pris tui in me
bñmerita ego tibi cq̃ libẽtiſſime inſuiam. Et ħ mõ inueniť ꝑpõ poni ī
hymno. A ſolis ortus cardine aduſqꝫ terre limitem. Põiť inter adiec/
tiuũ ⁊ ſubſtãtiuũ ꝑpõ ħ. Eam ob cãm. q̇b⁹ ex cauſis. maximas ad vtili
tates Qñqꝫ cum ſuo caſu interponitur. vt tua in me beniuolẽtia. tua ī
me humanitas. ⁊c̃. ¶ Sciẽdum q̇nto circa ꝑpões hæc ꝑpõ ad qñqꝫ
importat motum ad locum ⁊ ꝑſoãm. vt iuit ad prẽm. Qñqꝫ valet iux
ta vt caſtra poſita ſunt ad rhenũ.i.iuxta Urbs illa ſita eſt ad oriẽtem
ħ in dat oeſten In euãgelio. Stabat petrus ad ignem ſe calefaciens.
Uirgilius Et formoſus oues ad flumiã pauit adonis. Qñqꝫ ad ꝑt tẽ
pus ⁊ valet vſqꝫ. vt ad bellum machedõicum.i.vſqꝫ. Qñqꝫ idem ẽ qd̊
ↄtra. vt pugna eſt mihi ad illum id eſt ↄtra illum. Qñqꝫ dt cãm. vt ad
q̇d hoc feciſti Sic pugnat ad coronam.i ꝓpter coronam Qñqꝫ ad va
let valde ⁊ dt intẽtioẽm vt ad vnguem.i. valde ꝑfecte vel ad ſimilitudi
nem. Sic etiam dicimus per compõnem Apprime adfabre. Qñqꝫ dt
compatioẽm vt petrus nihil habet ad paulum. ¶ Apd̊ ꝑt perſoãm
⁊ locum. ⁊ eſt apud Platoẽm. apud Ciceroẽm. apud forum. apud tem
plum. Eaſdem ſignificatioẽs habet ꝑpõ penes. Eſt tñ drã inter apud
⁊ penes. vt apud ꝑſoãm abſolute ꝑt. Sed penes ꝑt ꝑſoãm cum domi/
nio ⁊ poteſtate. vt res eſt apud te qualitercumqꝫ a te tenetur. Sed pe/
nes te id eſt quodammodo a te poſſidetur. Et ſic dicitur. res eſt penes
iudices arbitros id eſt in poteſtate iudicum ⁊ arbitrorum ¶ Eſt etiam
differentia inter ad ⁊ apud. Nam ad ſignificat iuxta Apud idem qd̊
In ſignificat. ⁊ hoc quando connotat locum. vt ad edem id eſt iuxta

edem. Apud edem id eſt in ede. ¶ Et ita quidā accipiunt apud Joan
nis primo. Et verbū erat apud deū. id eſt in deo. Et in epiſtola Pau/
li. Spero eīm me aliquantulū tempus manere apud vos.
¶ Ante tripliciter conſtruitur. Quandoq₃ ſine caſu. ⁊ ſic eſt aduerbi/
um ſignificans idē quod hoc aduerbiū prius. vt ante veni q̄ȝ tu Quā/
doq₃ conſtruitur cū ablatiuo ⁊ eſt archaiſmos. vt Ego triduo ante ve
ni q̄ȝ petrus. Quandoq₃ regit accuſatiuū ⁊ connotat tempus ⁊ per/
ſonā. vt ibi Ante ſex dies ſolemnis paſchæ ibi ſignificat tempus.
Ante preſidem ibi connotat perſonā. Quandoq₃ ante dicit impoſſibi
litatē. vt pax ante fida niuibus ⁊ flammis erit. Virgilius. Ante per/
ratis amboꝝ finibus exul. Aut ararim parthus bibet aut germania
tigrim. Quā noſtro illius labatꝛ pectore vultus. Et ꝯponitur ante. ⁊
dicitur antehac. Et ē differentia inter antehac ⁊ antea. Nam antehac
id eſt ante hoc præſens nunc. teutonice voer deſer tijt. Sed antea id eſt
ante illud tempus. teutonice voer der tijt. vt antehac non vidi ioannē.
Heri vidi ioannem ⁊ nunq̄ȝ antea. teutonice voer ghiſteren.
¶ Ita poſthac id eſt poſt hoc præſens. Sed poſtea id eſt poſt illa tem
pora. Facit etiam præpoſitio ante ſæpe fallaciā equiuocationis. Et
omnes fere aliæ præpoſitiones. Ut ſcribitur in Geneſi. Mortuuſq₃
eſt abraam ante thare patrem ſuum. hoc eſt in conſpectu thare patris
ſui in vr chaldeoꝝ. id eſt in igne ſcdm beatum Hieronymum. Et ſic
ante cōnotat locum. Sed ſcdm Joſephū. Ante thare. id eſt prius q̄m
pater ſuus in vr chaldeoꝝ. id eſt in ciuitate vr. Ubi præpoſitio ante fa
cit equiuocationē penes diuerſam conſignificationē Hoc nomen vꝛ
ro vꝛ penes diuerſam ſignificationē ¶ Aduerſus præpoſitio quādoq₃
accipitꝛ in bonā partē ⁊ eſt idem qđ erga. Apud Comicū. Gaudeo ſi
tibi quid feci aut facio qđ placet o ſymo. ⁊ id aduerſus te fuiſſe gratū
habeo grām. Qñq₃ accipitꝛ in malā partem. vt aduerſus hoſtem hoc ē
contra hoſtē Et ꝑ eodem inuenitꝛ aduerſum p̄pō. ⁊ item ꝑ eodem inue
nitur ꝑticipiū aduerſus a um. ⁊ ē idem qđ oppoſito pectore Sic aduer
ſa vulnera dantꝛ laudi. Auerſa vero vulnera dantꝛ vicio. Et inuenitꝛ h̄
nomen aduerſus qñq₃ ſignificare ꝯtrariū ⁊ ſic regit dtm / vt ioannes ē
aduerſus mihi ¶ Cis differt a citra. q2 cis ꝯſtruitur cū ꝓprio noīe Ut
cis rhenū teutonice op deſe ſyde. ſed citra ꝯſtruitur cū noībus appella
tiuis. vt citra foꝝ. teutonice op deſe ſyde. Et vtꝝq₃ videtur ꝯponi Ut
ciſrhenanus qui habitat ab hac ꝑte rheni. Citra marinus die op deſe
ſyde des meers woent. Item citra ponitꝛ ſæpe aduerbialiter. vt ego ci/
tra te dilexi q̄ȝ debui id ē minus. Sic etiā ponitur vltra ⁊ præter. vt di
lexi vltra q̄ȝ debui Præter q̄ȝ eſt. i. plus q̄ȝ debui. ¶ Circum p̄poſitio
circa ⁊ circiter differunt. Circū ꝑt locum. vt circū vicinos. Circa vero
locū ⁊ tps ſignificat. vt circa mœnia. circa horā terciā. ⁊ eſt idem quod
iuxta. Circiter ſignificat tps / vt venit circiter horā terciā. Quandoq₃
notat locum. vt lapidem dicunt fuiſſe quadratum circiter in medio. pi
ſcem agilioꝛē circiter in cauda. Quandoq₃ circiter notat numeꝝ vt cir
citer duo milia militū. vel duoꝝ milliū militū. Circiter decem milliū

vel miliario℞. Contra ꝑpō accipitur in malum. vt contra hoſtes. Er
ga vero accipitur in bonum. vt erga amicos. vt tua erga me bñmerita
Contra idem eſt qđ viciſſim teut; wederom. ⁊ ſic eſt aduerbium. vt
petrus dedit ad paulum lrās. paulus vero contra ad petrum dedit
⁊ nō eſt dicendum econtra. Sed bñ econtrario vel ediuerſo vel ꝯtra.
vt petrus me pugno cecidit. ego eum ediuerſo cecidi. hoc eſt viciſſim ⁊
nō econtra. Extra ꝑpō ꝯſtruitur cum ꝟbo quietis ⁊ motus. Simili/
ter hæc ꝑpō intra vt petrus iuit extra ciuitatem vbi ſignificaꝛ motus
ad locum. Item petrus eſt extra ciuitatem paulus intra ciuitatem.
vbi ſignificatur quies in loco. Horatius Iliacos intra muros pugna
tur ⁊ extra. Item extra ꝑpō qñq; eſt idem quod pter. vt extra me de⁹
nō eſt. i. pter me. Intra ꝑpō notat locum ⁊ tempus. vt intra mœnia
id eſt intra muros ciuitatis. vnuſquiſq; manebit intra terminos ſuæ
terræ. Quandoq; ꝯnotat tempus vt intra triduum redibit. intra an/
num redibit. intra quātum tempus redibis. intra quot horas redibis.
reſpondetur infra horam. Nec dicendum eſt latine redibo infra annuꝫ
infra horam. Nec etiam latine dicitur ioannes eſt interius de loco. qꝛ
interius eſt compatiuus. ſed ioannes eſt intus vel intra domum.
Inter ꝑpō reqrit duos accōs ſi ſaltem ſunt ſingularis numeri. vt
ioannes ſedet inter petrum ⁊ paulum ꝑt teut; tuſſchen. vel requirit v
num accm̄ pluralis numeri. vt inter naues. ⁊ connotat locum vt in di
ctis exemplis. vt ſupra dictum eſt. Etiam connotat tempus. vt inter
diem ⁊ noctem. inter ſcđam ⁊ terciam horas. Qñq; ponitur ſine ca/
ſu. vt dormire inter. Inter quandoq; idem valet quod mutuo. vt pu
eri inter ſe diligunt. hoc eſt mutuo ſe diligunt Et ꝯponitur inter ⁊ dici
tur intercludere quod differt ab introcludere. Nam intercludere ali/
quem eſt iter alicuius impedire. vt fui imbribus ⁊ torrentibus inclu
ſus. Virgilius. Interclusit hyems ⁊ terruit auſter euntes Cicero.
Qui iter penorum cadaueribus corporum ſuorum intercludendum
putauerunt. Sed introcludere eſt aliquid in interiora claudere.
Infra ꝑpō oppōiꝛ huic ꝑpōni ſup. ⁊ notat infra locum. vt infra tec
tum. ⁊ et; notat dignitatē. vt infra magiſtratum. Ab infra veitiferio℞
vt pet⁹ dabit peñas apđ iferos. ⁊ ſic dicti ſꝫ dij iferi ⁊ dij ſuperi. Item
ſicut nō dꝛ latine petrus eſt interius ſed intus. paulus nō eſt exterius
ſed foris. Ita etiam non videtur dicendum eſſe paulus eſt inferius ſu/
perius. qꝛ etiam ſunt compatiua. ſed eſt ſupra ſolarium cœnaculum.
In ſupiori pte edium. In inferiori pte edium Multi tñ inferius ⁊ ſu
perius loquuntur. Iuxta notat locum. vt iuxta macellum iuxta fo℞
Qñq; ꝯſtruitur cum dtō ⁊ ſic eſt aduerbium. vt iuxta eſt dñs omnib⁹
inuocantib⁹ eum. Ob ꝑpō qñq; ꝑt cauſam efficientem. ⁊ ſic poſt ob
ſequitur ꝙ vt eam obrem id feci ꝙ te diligo. Eam ob cauſam te ce
cidi ꝙ te diligo. Quandoq; dicit cauſam finalem ⁊ ſic poſt ob ſequitur
vt. vt eam ob cauſam te cecidi vt doctiorem te reddam. Propter præ
poſitio ſimiliter quandoq; dicit cauſam efficientem ⁊ ſequitur ꝙ. vt eā
ꝓpter cauſam te cecidi ꝙ te diligo. Qñq; dicit cauſam finalem ⁊ ſic ſe/
quitur vt. vt ꝓpter id te cecidi vt te meliorem reddam. Item ꝓpter qñ/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝗꝫ eſt idem quod iuxta.vt apud Virgiliū. Propter aquæ riuū viridi ꝓ
cumbit in vlua.hoc eſt iuxta riuū. Et in leuitico ſic ſæpe inuenit᷑. vt ꝑ
tem vero iecoris ꝓijcies ꝓpter altare. In Geñ. Apparuerunt tres viri
ſtantes ꝓpter eum.i.iuxta eum ¶ Prope p̄pō ꝯſtruit᷑ cum accō.vt ꝓpe
feneſtram. Quñqꝫ ponit᷑ aduerbialiter ⁊ ſic ꝯſtruit᷑ cum dtō.vt ꝓpe eſt
dñs oibꝫ inuocantibꝫ eum. Quñqꝫ ponit᷑ ſine caſu ⁊ eſt idem quod pene
ſeu fere.vt ꝓpe omnes veſtræ copiæ ſunt intercœptæ. Sic ꝓpe cecidiſſeꝫ
Et ſicut ꝓpe ꝯſtruit᷑ cum accō ⁊ dtō.ita ꝯparatiuus ꝓpius ⁊ ſuꝑlati/
uus proximæ ꝯſtruunt᷑ cum accō ⁊ dtō.vt ꝓpe vrbem.ꝓpius vrbem.ꝓ/
xime vrbem. De dtō. Virgilius. Propiuſqꝫ periclis.ꝓpius ſtabul'ar/
menta tenerem ¶ Pone idem eſt qđ poſt.vt pone tribunal ſtat ꝓcuſ/
ſor. Et qñqꝫ ponitur ſine caſu aduerbial'r. Sic leo delet pone veſtigia
cauda Pone quandoqꝫ eſt ꝟbum imꝑatiui modi a pono. Raro in ſo/
luta oratione vtēdum eſt iſta dictione q̄uis inueniat᷑ in carmine.⁊ fre/
quentius ꝯſtruit᷑ cum ꝟbo motus ⁊ ꝭt van achter. Super p̄pō etiam
regit accm̄. Et differt ſuper a ſupra. Nam ſuꝑ dicit ꝯtactum ſiue ꝯti/
guitatē.vt auis ſedet ſuper tectum.ambulo ſuper terrā. Supra ꝟo nō
dicit ꝯtactum.vt nubes pendent ſupra nos. Aues volant ſupra terraꝫ
Eandem differentiā habent ſua relatiua ſubter ⁊ infra. Nam ſubter
notat ꝯtactum ⁊ eſt relatiuū ad ſuper.vt ſubter te iacet puluinꝰ Sub
ter te ſternet᷑ tinea Infra non notat ꝯtactum.⁊ eſt relatiuū ad ſupra.vt
infra lectum.infra ſpondā. ¶ Item ſuper quandoqꝫ ꝯnotat tempus.
Virgilius. Nocte ſuper media.⁊ ſic iungit᷑ abltō. Quandoqꝫ iungit᷑
numero vt ceciderunt in hoc bello ſupra duo hoīm millia id eſt plures
hoies q̄ꝫ duo millia. Ponitur etiā ſupra aduerbialiter.vt diligo te ſu/
pra q̄ꝫ cuiq̄m eſt credibili.i.plus ¶ Per p̄pō quandoqꝫ notat locum ſi
ue per locum.vt per parietē. Quñqꝫ notat adiurationē atqꝫ obteſtatio
nē.ſeer bidden.⁊ ſic p̄t ſeꝑari a ſuo accō interiecto ntō.vt per ego te de/
um rogo ⁊ nrām amiciciā.vt in ea me re adiuues Apud Virgilium
Per ego has lachrymas dextrāqꝫ tuam. Quñqꝫ perſonā ⁊ ꝭt cum exclu
ſione alioꝝ.vt per me feci.per te feciſti. Quñqꝫ tꝑs.vt per dies ⁊ noctes
Sæpius tñ illam p̄pōem ſolent ſubaudiri qñ ꝭt tꝑs. vt ſtertit noctes
⁊ dies id eſt per dies. ¶ Item ſolet hęc p̄pō per in ꝯpoſitione ſignifica
re valde ⁊ ſic iungitur poſitiuo.vt pergratū periucundū.h̄ eſt valde ḡ/
tum ⁊ iucundū. Ita præ p̄poſitio ſic ſe habet q̄ etiam poſitiuo iungit᷑
⁊ valde ꝭt.vt p̄poſitiones p̄diues p̄celſus p̄clarus p̄dulcis p̄fulgens.
prædurus p̄cultus prælongus.⁊ vehementius p̄poſitio præ q̄m ꝑ au
get. Nam p̄longa oratio d̄r ea q̄ enormis longitudinis eſt. Sic prępo
tens præcel ſus d̄r id eſt maiorem in modū potens celſuſqꝫ ⁊ quaſi præ
ter modum moręve alioꝝ potens ⁊ celſus. Et ſolet per accœptum pro
valde iungi omni caſui vt permulti permultoꝝ permultis. vt Petrus
eſt p̄diuitis ac p̄potentis heris filiꝰ ¶ In hac em̄ ſignificatione cum
verbis componitur ꝓ valde vt percupit ꝑuelit id eſt valde cupit. Quñꝫ
præpoſitio ꝑ in ꝯpoſitione in malū accipitur.vt periurus meynedich.
Periurus perfiduſqꝫ qui iuſiurandū fidemqꝫ violat. Perfuga qui ad
hoſtes tranſit. Perditus qui in omne ſcelus eſt traditus Peruerſus q̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

verſaꝛ in malo ꝛ a bono ꝟſus eſt. Qñqꝫ ꝑ in ꝯpõne notat ꝑfectiuoem
rei. ꝛ in finem eius vſqꝫ ꝯtinuatioem. vt ꝑlegere eſt ad finem vſqꝫ lege
re. Lactãtius. Peto ſi quis erit ꝗ inciderit in h ſi legit ꝑlegat. Scribe
re ad finem aliquam rẽ vſqꝫ ſcribere. Apud Titum liuium. Ut factu
rus ne opeꝑcium ſi res geſtas ꝑplo romão ab inicio ꝑſcripſerim. Per
ferre eſt ad ꝯſtitutum vſqꝫ finem ferre. Sic multi ferũt lrãs. ſed eas vꝛ
nehligẽtia vel dolo vel caſu nõ ꝑferũt. Uñ Cicero. Nũcius ille ꝗ lit/
teras accœpit nõ ꝑtulit Seneca Leueſeſt miſerias ferre ꝑferre gue eſt
id eſt ad ſpacium tꝑis eſſe, in miſerijs leue eſt ad finem ꝟo vſqꝫ vitæ gue
Peruigilare vſqꝫ ad finem noctꝫ vigilare. vt Apõ Martialem Nam
vigilare leue eſt. ꝑuigilare gue. h eſt ꝑtẽ noctꝫ vigilare leue eſt vſqꝫ ꝟo
ad finem ꝛ totam noctem inſomnem ducere gue eſt. Peragere eſt accu
ſatorem ad finem vſqꝫ agere ꝗ reus ꝯdemneꝛ. Perorare eſt ad finẽ orõ
nis orare. vñ ꝑoratio finis orõnis dꝛ. Perorare eſt etꝫ orãdo inducere ĩ
aliquem effectum vt indignatioẽm ꝛ miãm. Perſuadere eſt ꝑſuadẽdo
inducere ſic multi ſuadẽt ꝗ nõ ꝑſuadẽt. ꝛ iõ dꝛ Hic mihi ꝑſuadeo ꝑſua
ſum hẽo. ꝑſuaſum eſt mihi. Permanere in finem vſqꝫ manere. Unde
Plinius. Nec tñ ꝑmanẽt ſed añ finem recedũt. Secũdum præpõ qñ
qꝫ ꝑt iuxta. vt apud Sulpicium Marcum marcellum pugione ꝑcuſ
ſum eſſe ꝛ duo vulnera accœpiſſe. vnum in ſtomacho alteꝝ ſcdm aurẽ
id eſt iuxta aurem. Qñqꝫ ſcdm eſt idem qd poſt ꝛ qſi ſcdo loco. vt apõ
Ciceroẽm Proxime aũt eſt ꝑm deos homĩes hõib maxie vtiles eẽ pñt
h eſt poſt deos. Qñqꝫ ſcdm eſt idem qd ꝓ. vt ꝑm me litem do. ꝑm te
iudicium da. ꝑm ſe iudicium dat. id eſt ꝓ me te ſe. Qñqꝫ accipiꝛ ꝓ in vt
ꝑm qetem habui ſomnia. Utimur ca ꝑpõne ꝑm in allegãdo. vt ꝑm pla
toẽm. nõ nobis ſolis nati ſumus. ❡ Trans ꝑpõ dꝛt a ꝑpone vltra.
Nam trãs ꝯſtruiꝛ cum ꝟbo qetꝫ. vt ioãnes hitat trãs rhenum Occiſ
eſt trãs tybꝰrim. Sed vltra ꝯſtruiꝛ cum ꝟbo motus ad locum vt fugit
vltra rhenum. Trans in ꝯpoſitꝫ ns ꝑuabit vbiqꝫ Excipe traijcio tra
duco tradoqꝫ trano. ouerſwemmẽ. ❡ Præter ꝑpõ qñqꝫ facit excep/
tionem a toto in quantitate. hoc eſt a nomine communi cum ſigno
vniuerſali. vt omne animal præter hominem eſt irrationale.
Quãdoqꝫ præter eſt idem quod extra. vt Pollicitus es .ne præter
mea regna redires ❡ Quandoqꝫ accipitur pro ꝛ. vt mittam aurum
præter argentum. id eſt aurum ꝛ argentum. Et ab aliquibus
tunc dicitur accœpta aſſociatiue. ❡ Quandoqꝫ accipitur diminuitiue
vt duo præter tria ſunt quinqꝫ. id eſt duo demptis tribus. Quan/
doqꝫ pro ſine. vt præter officium. id eſt ſine officio.
❡ Uſqꝫ prepoſitio poſtponitur ſuo caſuali. vt ad occidentem vſqꝫ
vt ſuperius dictum eſt de illa prepoſitione Verſus. Et vſqꝫ quan/
doqꝫ conſtruitur cum accuſatiuo ſignificante tempus futurum. ad
quod ſcilicet durabit actus. vt diligam te deum meum vſqꝫ ad finem
vitæ meæ. Quandoqꝫ conſtruitur cum ablatiuo ſignificante tem/
pus a qno incœpit actus vt vſqꝫ ab adoleſcentia mea te maximope/
re ſemper dilexi. In priori modo iungitur verbo futuri tꝑis. In hoc
autem modo ꝟbo præteriti tꝑis iũgitur. Conſtruitur etiã cũ abltõ qñ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ꝗ̃ qñ ꝯnotat locum. vt ego ab abſqꝫ ꝯſtantinopoli te ꝑſequutus ſum ¶ Qñqꝫ vſqꝫ ponit̃ ſine caſu aduerbialiter. Virgilius. Cantãtes licꝫ vſqꝫ minus via ledet eamus. h̕ eſt aſſidue vel ꝯtinenter. tꝫ altoes. Qñqꝫ vſqꝫ iungit̃ his dictionibꝫ eo adeo ⁊ ſʒ idẽ quantũ ita ſiue in tm̃ vt vſqꝫ eo te diligo. vt non mõ pecuniã veꝝ ⁊ vitã meã pro te exponerẽ ¶ Secus qñqꝫ eſt ꝑpoſitio ⁊ ꝯſtruit̃ cum accõ. Ps. pº Sicut lignũ qȯ plãtatum eſt ſecus decurſus aquaꝝ. In euangelio. Cæcus ſedebat ſecus viã. ⁊ ſic eſt idem qȯ iuxta. Qñqꝫ ſecus ponit̃ ſine caſu aduerbialiter ⁊ tunc eſt idem qȯ aliter. vt ſecus accidit ꝗ̃ putarã. hoc eſt aliter. Apud btm̃ Ambroſiũ. Non loquit̃ ſecus ac ſentiat. Sunt eñ res ſociæ verbis ⁊ verba rebꝫ. Virgilius. Haud ſecus ꝗ̃ iuſſi faciunt

Inqꝫ notans ꝯtra quarto ſolet eſſe locata

¶ Hic dr̃ ꝙ ꝑpoſitio in ſʒns idem quod ꝯtra regit accm̃. vt lex lata eſt in adulteꝝ ⁊ in deſertorẽ. h̕ eſt ꝯtra adulteꝝ. ⁊c̃. ¶ Sciendȯ ꝙ hec ꝑpõ in multis alijs modis ꝯſtruit̃ cum accõ quibꝫ non ſʒ ꝯtra. Vt pius in parentes. religioſus in deũ. i. erga deũ. erga parentes. Itꝫ Ambroſius in lucã. i. ſupra lucã. de quibꝫ dicet̃ ibi. In ſubter vel tus. ¶ Scdȯ ſciẽdum ꝙ hæc ꝑpõ in in ꝯpõne qñqꝫ accipitur priuatiue qñqꝫ intenſiue. Priuatiue. vt iniuſtꝰ ineptꝰ imprudens. i. q̇ non ẽ iuſtus ſꝫ p̃t fieri iuſtus. Qñqꝫ accipit̃ negatiue. vt cœlũ eſt incorruptibile. i. non p̃t corrũpi. Sic lapis ẽ ſubſtantia inſenſibilis capiendo actiue. h̕ ẽ non p̃t ſentire. Qñqꝫ in accipit̃ intenſiue. ꝓ valde vt imprimo. vñ orit̃ ſæpe ꝙ eadem dictio cũ in ꝯpoſita diuerſas hꝫ accœptiones ſcꝫ priuatiue ⁊ intẽſiue. vt inuocatus vno mõ quẽ q̇s inuocauit. h̕ eſt a quo quis auxiliũ petijt. Ps̃. Ipſe inuocauit me ⁊ ego exaudiã eum. Accipit̃ etiã priuatiue. ꝓ non vocatus. vt tu venis inuocatꝰ Ita inuenit̃ inuiſus duplex hr̃e ſignificatũ. vno mõ ẽ non viſus. altero mõ ẽ odio habitus. Ita infractꝰ vno mõ idẽ ẽ qȯ nõ fractus ⁊ ſic dñr aliqui magno interfractoqꝫ aĩo. altero mõ eſt idem qȯ valde fractus.

Huncqꝫ gerundiuis caſum veteres poſuere.
Vt ſupponentẽ quod multoꝝ tenet vſus

¶ Hic ſolent dari duæ regulæ. Vna ẽ. Omne gerundium poteſt regere accm̃ a parte anteriori. vt ſuus infinitiuus vt cum tp̃s Elizabeth pariendi impletũ eſſet. vbi dicunt elizabeth eſſe accm̃ rectũ ab illo gerundio pariendi a parte anteriori vt ſenſus eſſet. cum tp̃s eſſet Elizabeth parere ſeu vt elizabeth pareret. De gerundio in do. In ꝯueniẽdo ꝓplꝫn in vnũ. De gerundio in dũ ſcribentẽ hñdum ẽ pennas. ¶ Scdã regula Gerundiũ in dum reddit ſuppoſituꝫ huic ꝟbo ẽ. vt orandũ ẽ. vt ſit mens ſana in corpore ſana. ⁊ ſic habebit textus gerundiuis Circa primã regulã ſciendȯ primo. ꝗ̃uis apud græcos gerundia regunt accm̃ a parte anteriori mediante articulo toy. non tñ id fieri dꝫ apȯ latinos Sed ꝑ abltõs abſolute poſitos vel alio modo loquendũ. vt ꝓ illa. In

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

me dormiendo ioānes venit melius dicit᷑. me dormiente ſitie dum dor/
mirem io. venit. Et ꝙuis inueniat᷑ in ſacris lr̃is In ꝯueniēdo ꝑplo̾s in
vnum. hoc fit more græco ꝛ nō latiō. Et in illo exemplo. Cum tēpus
elizabeth pariendi impletum eſſet. nō neccē eſt elizabeth eſſe acci caſus.
ſed eſt gti caſus. ꝛ regit hoc nomē tps illos duos gtōs elizabeth ꝛ pari
endi Sic̃ dicimus amor ioannis ſciæ. cupido petri pecuniæ. ꝛ ſic de a
lijs dictiōibꝫ dictum eſt in p̄ncipio regiminis gti. Hec gerūdium in dum
regit accm̃ a p̄te anteriori ſm̃ latiōs Itaqꝫ nō eſt iſta latina. Nos ꝰ ſō
no ſurgēdum eſt. Scribēdū hn̄dum eſt pēnas. Et iō dr̃ Apl's. hora ē
nos de ſomno ſurgere. ꝛ nō ſurgēdi. Et hn̄t gerūdia in dum. Apō lati
nos duplicem ꝯſtructioēm. Qn̄qꝫ ꝯſtruūtur cum ꝟbo eſt vt orādum ē
ſurgēdum eſt. Et dicūt q̇dam hoc gerūdiū in dum n̄ regi an̄ ꝟbum eſt
ſed poſt ꝟbum ē. Altero mō regūt dtm̃ a p̄te āteriori cū ꝟbo eſt con/
ſtructum vt ſcribēti hn̄dum eſt pēnas. ꝛ nō ſcribētem. Horatius. Si
vis me flere dolendum eſt p̄mum ipſi tibi.

De abſolutioe acti.

Sepe regente loci nomen caret vt babyloēm
Rusqꝫ domum vel miliciam rex vadit humumqꝫ
Noīa q̄ villis ſunt a ꝑp̄ata locoue
Qui minor eſt ſuant hāc normā ſunt ꝛ eiſdem
Rus ꝛ milicia domus ac humus aſſocianda

¶ Hic dr̃ ꝙ ꝓpriū nomē loci miōris ſns ad locum ſtabit in accō. ꝛ
dꝫ carere rectore ꝛ pōi aduerbialr̃. vt petrus iuit dauētriam. paulꝰ iuit
zuzatum. ioānes iuit atheās iacobꝫ iuit delphos. ſortes iuit babiloēm
tibur p̄neſte gaddir. Et his ꝓprijs iūgūtur hæc appellatia rus domus
milicia. vt Ite domum ſature. vēit heſperus ite capellæ. Paulus ꝓfec
tus eſt miliciam Petrus rus iuit. op dat lāt. Ex vrbe rus hitatum mi
ḡuit. Humus ꝟo ſus ad locum ꝛ in loco ſp̄ ſtab t in gtō. Exm̃ cū ꝟ/
bo motus. vt iecit oculos humi. i. ad humum. Exm̃ vbi ꝯſtruit᷑ cū ꝟbo
quietis vt mea nihil refert humi an ſublime putreſcam. et ſicut h̄ no
men domus inuenitur in accō carere rectore in ſingulari vt iui domū.
ita etꝫ in accō plurali Ouidius Quo ruitis veſtras quiſqꝫ redite do/
mos. ¶ Circa lrā̃m ſciendum ꝙ ſæpe nomina maiorum locorum iue
niuntur carere rectore poetica licentia. Virgilius. Italiam fato lauia
qꝫ littora venit. In q̇bꝫ eſt eclipſis p̄pōnis ad vel in vt ſit ſenſus. venit
in italiam vel ad italiam. Sic ſæpe contra nomini proprio loci mino
ris ſupflue iungitur p̄poſitio. Tullius in verrinis Ea die verres ad
meſſanam venit. Fit etiam h̄ eclipſis. ad ſancti dionyſij Boetius Vt
ad marci tullij redeamus ſubaudi locos. Tullius Cum ventum eſſet
ad dianæ veneris veſtæ. h̄ eſt ad templum dianæ veneris veſtæ.
¶ Sciēdum ſcdō ꝙ iſti tres acci plr̃ales inficias ſuppecias iferias con
ſtruūt᷑ etꝫ cū ꝟbo importāte motum ad locum. ꝛ ille accūs ificias ſolū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cum v̄bo eo is ire. vt petrus iuit inficias ⁊ eſt inficias ire ſiue inficiari idem qđ negare ſe vł debere qđ actor petit ł ꝯmiſiſſe qđ accuſator obijciat. Jñ inficiator. Et inde etiã dr̄ ſtatus ꝯiecturalis inficialis apud rhetores in quo reus ſꝑ inficiat̄ ł inficiabit. Sed ille accũs ſuppecias ſt. idem qđ ad auxiliũ. ⁊ ꝯſtruit̄ non ſolũ cum v̄bo eo verꝫ cum oi v̄bo importante motũ ad locũ. vt eo vado venio curro ꝑficiſcor fero. ⁊c̄. vt eo ſuppecias. ꝑficiſcor ſuppecias. fero ſuppecias. Vnde cæſar in ꝯmentarijs. Nunciabant̄ in auxilia magna equitatus opidanis ſuppecias venire. Idem. Suis finib; opidiſq; ſuppecias ꝑfectus eſt. Terci⁹ accũs pluralł eſt inferias qui pl̄rꝫ q; cum verbo mitto ꝯſtruit̄. vt Horreſtes matrē occiſo p̄re inferias miſit. h̄ eſt morti miſit vł ad inferos miſit vł occidit ¶ Sciendum tercio. ꝙ accũs ſæpe ponit̄ abſolute cauſa breuitatis ⁊ cã relationis. Cã breuitatis. deo grãs. ſubaudi agam⁹. Etiam ibi mentē ſcãm. ſupple habuit. dij vr̄ãm fidem. ſupple teſtor. Me miſerũ. ſubaudio o me miſerꝫ. de quo dcm̄ eſt. Oq; ſibi q̄rtum. Scđo cã relationis ponit̄ abſolute. vt ver ⁊ æſtatē tu plaſmaſti ea. vbi ille accũs caret rectore. ⁊ v̄bum añcedentis non ponit̄. volunt em̄ relatm̄ ⁊ añcedens h̄re duo v̄ba vł vnum v̄bum bis poſitũ. Si tñ in dicta oroē relatiuum ſubiceret̄ accũs regeret̄

¶ Peracto de regimine acci caſus. peragendũ eſt de regimine ablti

Ablatiuorꝫ regimen ſubiungitur iſtis

¶ Hic dr̄ ꝙ regimen abltõꝝ caſuũ ſubiungit̄ p̄dictis regiminib;. ⁊ dr̄ abltũs caſus. caſus romanorꝫ. i. latinorꝫ. q̄r latini abltm̄ inueneſt. græci vero carent abltõ. vtentes gtõ vel dtõ vel alio caſu loco ablti caſus. Nam p̄pōnib; q̄ apud nos deſeruiunt abltõ. græci dant gtm̄ vel dtm̄. vt p̄poſitio in apud nos deſeruit abltõ. vt In principio erat v̄buꝫ. vbi græci ponunt cum dtõ dicentes. En arche. Itꝫ arche. i. principium. Itē nos ponimus de p̄pōnem cum abltõ dicentes. liber de interp̄tatione. græci ponunt equalenter p̄pōem de dicentes perihermenias. hermenia dr̄ interp̄tatio ⁊ h̄ꝫ hermenias in gtõ. q̄r noīa græca h̄ñtia i vł r ante a h̄ñt as in gtõ. vt maria marias ſcđm græcos. ſophia ſophias. familia familias. ⁊ ſic dr̄ paterfamilias hora as ſphera as lira as. Itꝫ cõparatiuus apud græcos ſꝑ regit gtm̄. Itꝫ quidam etiã latini ſecuti ſūt græcos ponentes ſæpe gtm̄ more græco loco ablti ꝑ antipteſim vt apđ Matheũ ⁊ etiam Lucã. Facite ergo frcm̄ dignum pm̄æ. ibi pm̄æ ponitur loco ablti pm̄a. q̄r dignus regit abltm̄. In euangelio Indignos vos iudicaſtis æternæ vitæ. p æterna vita. Paulus ad hebreos. Amplioris enim glie iſte p̄re moyſe dignus habitus eſt. Item ꝯꝑatiu⁹ more græco inuenit̄ cum gtõ. ſacris ſcripturis vel lr̄is. vt in pſalmis Corripiens pauperē de manu fortiorꝫ eius. Paulus ad hebreos. Hoīes em̄ per maiores ſui iurant. id eſt ſe. Joannes in euangelio. Qui credit in me opera q̄ ego facio ⁊ ipſe faciet. ⁊ maiora horꝫ faciet Ibi horꝫ non regit̄ ex vi ꝯꝑationis q̄r ſt rem exceſſam.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf